

PHOENIX MAGAZINE

Τεύχος 3 – Σεπτέμβριος 2021

ΜΕΓΑΛΗ
ΜΙΚΤΗ
ΣΤΟΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

3

Σεπτέμβριος 2021

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η προκλητική ισότητα των φύλων

Απόψεις... περί κορονοϊού

Η Φθινοπωρινή Ισημερία

Γνώμων & Διαβήτη, *Τετραγωνίζοντας τον Κύκλο*

Τεκτονικά Συστήματα Χρονολόγησης

Η προκλητική ισότητα των φύλων

Αρθρογραφεί ο Στέλιος Χαμηλοθώρης

Αόρατη στην Αθήνα του Χρυσού Αιώνα, δαιμονοποιημένη στην Ευρώπη του μεσαίωνα και κυρίως της Αναγέννησης, οικιακό πολυεργαλείο μέχρι σχεδόν το τέλος του 20ου αιώνα. Στις μέρες μας; Στις μέρες μας η γυναίκα δείχνει να θριαμβεύει!

Πρωταγωνιστεί στις επιστήμες, τις τέχνες, τον αθλητισμό, την πολιτική. Από το υποβρύχιο έως το διαστημικό σταθμό δηλώνει περήφανα την παρουσία της. Ποτέ στα 4.500 περίπου χρόνια πατριαρχικής κοινωνίας, δεν της έχουν δοθεί τόσες επιλογές και δικαιώματα όσα στις μέρες μας. Αληθές κι ελπιδοφόρο, δεν είναι όμως αυτή η ειδηση.

Αν ήταν θα κλείναμε κάπου εδώ, ικανοποιημένοι.

Η ειδηση είναι «4500 χρόνια πατριαρχικής κοινωνίας». Όσο κι αν έχουμε την πληροφορία, σε τι βαθμό την αντιλαμβανόμαστε; Μας είναι ολότελα ξεκάθαρο ότι αυτό το μοντέλο έχει ως κέντρο τον άντρα και όχι τον άνθρωπο; Αν ναι, τότε ως ανθρωπότητα γιατί το ανεχόμαστε τον 21ο αιώνα; Οι μισοί και κάτι παραπάνω από μας το κάνουμε γιατί είμαστε άντρες. Απλά μας εξυπηρετεί.

Προφανώς αρκετοί ανά τους αιώνες έχουν μιλήσει, γράψει και στηρίξει ενεργά, τη μάχη για ισότητα. Είναι όμως η μειοψηφία. Από τα 3,9 δισεκατομμύρια γυναικών του πλανήτη ως βγάλουμε τώρα απ' τη

σούμα τα 3,275 που ζουν σε κοινωνίες που καθορίζονται από έστω ένα από τα εξής: πόλεμο, φτώχεια, καταπίεση, περιορισμό ή μερικό περιορισμό ελευθεριών και δικαιωμάτων. Ο αγώνας και η αγωνία τους κινείται στο φάσμα μεταξύ επιβίωσης/ασφάλειας και αξιοπρεπών συνθηκών διαβίωσης.

Βέβαια, όχι λίγες από αυτές έχουν παλέψει και για τα αμιγώς γυναικεία ζητήματα πληρώνοντάς το συχνά με τη ζωή ή την ελευθερία τους. Στον παρόντα χρόνο υπάρχουν κινήματα #me too στη μεσαιωνική Μέση Ανατολή, την απολυταρχική Κίνα και την υποσιτιζόμενη Αφρική. Σχεδόν κάθε προσπάθεια τους για οργανωμένη δράση συντρί-

βεται στη γέννησή της. Μας μένουν 625 εκατομμύρια. Οι γυναίκες του Δυτικού και μερικώς Δυτικού κόσμου ("semi-Western" είναι ο όρος και εκεί τοποθετείται η Ελλάδα). Εκείνες που υποτίθεται απολαμβάνουν και πλήρη ανθρώπινα δικαιώματα, και ελευθερία, και δημοκρατία και εκπαίδευση και ψυχαγωγία. Κι αφού απολαμβάνουν τα παραπάνω πως συμβαίνουν τα παρακάτω;

ανωμαλία. Μια γενναία, ή φωτεινή, ή μπουχτισμένη, ή όλα αυτά μαζί, πάει κόντρα στο φόβο. Και καταθέτει δημόσια το βίωμα της που κλονίζει το αφήγημα. Κι από το βίωμά της αποκαλύπτεται η ανισότητα, η παραβίαση δικαιωμάτων, ο εκφοβισμός. Και πάλι αναλαμβάνει δράση η διαίρεση: «Έφταιγε, το προκάλεσε, δεν το σταμάτησε, κακώς που του δίνει τόση έκταση, και γιατί τώρα;».

υπολογίζει πως είναι μια νίκη που και ικανοποιεί το κοινό περί δικαίου αίσθημα και δε μπορεί να πάει παραπέρα. Όταν κρίνει πως φόβος είναι υπαρκτός και ενσταλαγμένος. Πόσες «ανώνυμες» δε θα υπολογίσουν το τίμημα του να σηκώσουν ανάστημα απέναντι σε τόσους «επώνυμους υπεράνω υποψίας»; Πόσες γυναίκες θα είναι στο πλευρό των αδελφών τους, αν τους

Τα «απαλά» όπως το μισθολογικό χάσμα μεταξύ των φύλων και η ελλιπής γυναικεία παρουσία σε θέσεις εξουσίας, αλλά και τα «σκληρά» όπως η βία εναντίον τους και το trafficking.

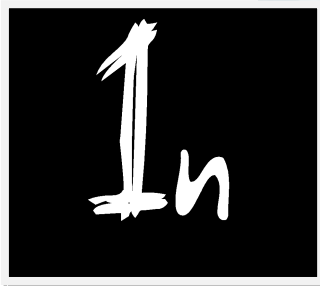
δημιουργούν αγκυλώσεις η αγωγή, η κοσμοθεωρία, η νοοτροπία κι η καθημερινή τους πρακτική; Άρα που βρισκόμαστε; Μπορεί να γυρίσει ένα στημένο παιχνίδι; Μπορεί να καταρρεύσει ένα κάθεστώς 4.500 ετών; Όλοι οι αφυπνισμένοι άνθρωποι χρειάζονται, αλλά

Η πατριαρχία είναι ένα καθεστώς. Τα καθεστώτα, αφού δημιουργήσουν όμορφα και πειστικά αφηγήματα τρέφονται από το φόβο. Συντηρούνται από τη διαίρεση. Από πολύ νωρίς, ξεκινά γαλούχηση και κατήχηση ώστε η εστίαση να είναι στις διαφορές, και άρα να προκαλείται αντιπαλότητα και διαμάχη. Φυλή, καταγωγή, περιβάλλον, ανατροφή, εκπαίδευση, οικονομική κατάσταση, ιδεολογία, αισθητική, εμφάνιση και άλλα πολλά γίνονται ο διαιρέτης και οι γυναίκες ο διαιρετέος. Σε τέτοιο πλαίσιο, τίποτα συντριπτικά μαζικό και σοφά δομημένο δε δημιουργείται. Κάποιες φορές προκύπτει μια

Ναι, αλλά οι πολλοί είναι στο πλευρό της, σκεφτόμαστε. Κι έτσι βγαίνουν κι άλλες γενναίες κι άλλες φωτεινές κι άλλες μπουχτισμένες και καταθέτουν τα δικά τους βιώματα. Κι οι πολλοί εξακολουθούν να βρίσκονται στο πλευρό τους κι ας συνεχίζει η διαίρεση: «Ας μη σταυρώσουμε τους καταπιεστές. Άνθρωποι με αδυναμίες είναι όπως όλοι». Μερικοί καταπιεστές τελικά αποκαθλώνονται, ορισμένοι χώροι εξυγιαίνονται, η κοινή γνώμη επιδοκιμάζει. Κι αυτό είναι όντως μια μεγάλη νίκη. Αλλά μοιάζει με νίκη που η πατριαρχία επιτρέπει. Κι όχι μόνο. Την προβάλει. Μέχρι σημαία την κάνει όταν

για να μην αργήσουμε άλλα 4.500 χρόνια, μακάρι να πιστέψουν οι γυναίκες του αναπτυσσόμενου κόσμου ότι τους αξίζει να γίνουν η κρίσιμη μάζα. Έχουν το κίνητρο, ευρύτερη διαπαιδαγώγηση, μεγαλύτερη χειραφέτηση και επιπλέον ευκαιρίες. Είναι εκείνες που μπορούν να συντονιστούν ομαλότερα ώστε να δράσουν ομαδικά. Αν δε λυγίσουν από το φόβο του να χάσουν τα ήδη κεκτημένα τους. Αν αποτινάξουν τα δεσμά του διαχωρισμού, του ατομισμού και της φιλαυτίας. Τα δεσμά που κρατούν αιχμάλωτη, όλη την ανθρωπότητα στο γνωστό σπήλαιο!

Απόψεις... περί Κορονοϊού

Κορονοϊός. Τον ακούσαμε πρώτη φορά τόσο έντονα πριν 2 χρόνια περίπου. Πού να φανταζόμασταν τί θα ήταν, πώς θα εμπλεκόταν στις ζωές μας και τελικά πόσο θα μας επηρέαζε παγκοσμίως.

Ακούσαμε πολλά από πολλούς. Όλοι έγιναν ειδικοί και μοίραζαν απλόχερα τις απόψεις τους. Άλλοι πείσθηκαν, άλλοι τρομοκρατήθηκαν, άλλοι μπερδεύτηκαν. Και στο τέλος τι; Κονφούζιο σε παγκόσμιο επίπεδο.

Βλέπετε αυτή η πανδημία ήταν, και είναι δυστυχώς

ακόμη και τώρα, δημόσια βάσανος. Και αυτό διότι μας περιορίζει στις μετακινήσεις, στις συναναστροφές, στην κοινωνική και επαγγελματική ζωή. Δεν υπάρχει ένας τομέας που να μην έχει επηρεαστεί.

Αυτό που άλλαξε άρδην είναι ο τρόπος με τον οποίο λειτουργούν οι επιχειρήσεις με εργασία εξ αποστάσεως, με τηλεδιασκέψεις, με περιορισμό στην κοινωνική επαφή... Αυτό, πρακτικά και αυτόματα σήμαινε μείωση λειτουργικών δαπανών, λιγότερες αποδοχές και γενικά κέρδος για τις επιχειρήσεις.

Για τους ανθρώπους όμως; Έλεγχος παντού. Φόβος παντού. Και το συναίσθημα; Αχ, αυτό το άμοιρο το συναίσθημα και η αυθορμητικότητα; κατά το κοινώς λεγόμενο, πάνε περίπατο.

Και κάπως έτσι έχουν ξεχαστεί και... οι ανθρώπινες σχέσεις με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Όλοι είμαστε πιεσμένοι, άλλοι λιγότερο άλλοι περισσότερο και ξεσπάμε όπου μπορούμε, συνήθως στους δικούς μας ανθρώπους. Η πανδημία εκτός από τα παραπάνω έχει δημιουργήσει και

διαχωρισμούς ανάμεσα στους ανθρώπους, σε αυτούς που είχαν το κουράγιο να εμβολιαστούν και στους υπόλοιπους που ακόμα φοβούνται και δικαίως αν ρωτήσετε την άποψή μου.

Ως κοινωνία όμως θα έπρεπε να σεβόμαστε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, καθώς όλοι ή έστω οι περισσότεροι, πληρώνουμε τους φόρους, είμαστε νομοταγείς πολίτες. Ξαφνικά όμως υπάρχουν πολίτες 2 ταχυτήτων.

Σε αυτό, μεταξύ άλλων, είναι που οι Τέκτονες διαφέρουν και δεν έχουν καμία διαφοροποίηση σε ανεμβολίαστους και μη, σε φυλές, σε θρησκεία, σε τίποτα. Η ιδεολογία των Τεκτόνων πρέπει να είναι - και στο δικό μας το Τάγμα γίνεται και πράξη- η μη ρατσιστική αντιμετώπιση όλων.

Όλα τα δεχόμαστε, μέχρι το σημείο που δεν παραβαίνουν τους Νόμους της Ηθικής και της Νομιμότητας.

Φίλοι μου, αυτό που αποζητούν όλοι οι άνθρωποι σε όλα τα μήκη και πλάτη της Γης είναι να είναι αποδεκτοί και να βρουν την αγάπη μέσα στην διαφορετικότητά τους, όσο μπορεί ο καθένας λοιπόν ας αγκαλιάσει το διαφορετικό, ας δει μήπως μπορεί να μάθει κάτι παραπάνω από αυτά που γνωρίζει ή και να αλλάξει άποψη και κάπως έτσι όλοι θα γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι για εμάς και για το κοινωνικό σύνολο γενικότερα.

Νοσούμε οικουμενικά. Αφού προηγουμένως έχουμε κατάδικάσει το οικουμενικό μας σπίτι, σε ανίατη ασθένεια, μεταδίδοντάς του όχι μόνο όλες μας τις παθογένειες, αλλά και δίνοντάς του, πολύ συγκεκριμένα «χτυπήματα». Ο ιός Covid-19 κατ' εξοχήν προσβάλει τους ανθρώπινους πνεύμονες. Τους πνεύμονες του ίδιου ανθρώπου που αυτή την εποχή ειδικά επέλεξε να καταστρέψει δάση-πνεύμονες γκρεμίζοντας ένα ακόμα λιθαράκι, εκεί που έπρεπε να δημιουργήσει οχυρά.

Οχυρά στην υγεία του, στην οικογένειά του, στον επαγγελματικό χώρο, στην κοινωνία, στον ίδιο του τον εαυτό.

Πόσοι άραγε από εμάς χρησιμοποίησαν την πανδημία για να βελτιώσουν την διατροφή τους, να προσθέσουν την άσκηση στην καθημερινότητά τους, μα και στην ψυχολογία τους.

Πόσοι από εμάς βρήκαν ως αφορμή τους κατά διαστήματα «εγκλεισμούς μας» για να διαβάσουν ένα βιβλίο παραπάνω, να μιλήσουν με τον σύντροφο ή τα παιδιά τους, να ασχοληθούν με τον κήπο τους, ή να αναπτύξουν δεξιότητας στον χώρο του σπιτιού τους.

Πόσοι από εμάς πήγαν να δώσουν αίμα μία φορά

επιπλέον, ή ξεκίνησαν να συσκευάσουν τακτικά και προγραμματισμένα το φαγητό που περίσσευε, μιας και τώρα κανείς δεν έβγαινε εκτός σπιτιού... «Πού μυαλό για τους άστεγους; Να κολλήσουμε και τίποτα;».

Όχι εγώ! Μα ούτε κι εσύ!

Ναι είναι δύσκολο να γεννιέται ένα παιδί και η προσβληθείσα από τον ιό μητέρα να μην μπορεί να το πάρει αγκαλιά. Είναι δύσκολο ο δάσκαλος να διδάσκει χωρίς να νιώθει τις καρδιές των παιδιών να πάλλονται. Είναι δύσκολο να μην μπορείς να είσαι κοντά στην μάνα σου, να την αγκαλιάσεις, να σου χαϊδέψει τα μαλλιά...

Σε άρθρο κάποιου blog της Ελληνικής Εταιρείας Αναλυτικής Ομαδικής & Οικογενειακής Ψυχοθεραπείας έγραψαν: «Είναι ενδιαφέρον, ίσως, ότι ο κορωνοϊός εισβάλλει μέσα μας για να μας επιτεθεί, από τις «πόρτες» του προσώπου μας: Στόμα, μύτη, μάτια, αυτιά. Από τα όργανα του αισθητηριακού μας κόσμου. Και ο μεγαλύτερός του «σύμμαχος» σε αυτήν την επίθεση, είναι το όργανο που συνδέεται με την πέμπτη μας αίσθηση, τα χέρια μας. Τα χέρια που ψηλαφίζουν τον κόσμο για την πρώτη ανάγνωσή του, τα χέρια που αγκαλιάζουν, τα χέρια που υψώνονται στον ουρανό, τα χέρια που προτείνονται ως ένδειξη εμπιστοσύνης (χειραψίας που αποδεικνύει ότι δεν κρατάμε όπλο) στην πρώτη μας γνωριμία με έναν άγνωστο, αυτή την περίοδο σηματοδοτούνται ως τα «πιο ένοχα» για τη

μετάδοση της απεχθούς αρρώστιας, αυτά που βρωμίζουν πιο εύκολα και που πρέπει να πλένονται συνέχεια και σχολαστικά. Και, βέβαια, τους «απαγορεύεται» να λειτουργήσουν ως αυτό για το οποίο είναι προορισμένα: Όργανα αφής που δημιουργούν επαφή.

Επαφή: Η λέξη ακόμα φοράει το ρούχο της, αυτό που η ετυμολογία της έχει φορέσει, αλλά πρόκειται για «ένα πουκάμισο αδειανό» (Γ.Σεφέρης).

Πρέπει επιτέλους ο Άνθρωπος να καταλάβει ότι δεν είναι εποχή επιλογής στρατοπέδου.

Εμβολιασμένοι-Ανεμβολίαστοι, Ορθολογιστές-Συνωμοσιολόγοι, Εργαζόμενοι-Άνεργοι-Άεργοι. Ναι όλες αυτές οι κατηγορίες υπάρχουν και καλά κάνουν και υπάρχουν. Είναι όμως επιτέλους η στιγμή που όλοι πρέπει να δράσουμε. Καλή η ελπίδα, μα για να γεννηθεί πρέπει να σηκώσουμε τα μανίκια! Να φροντίσουμε σε καθημερινή βάση την υγεία μας, να ρωτήσουμε τον γείτονα αν χρειάζεται κάτι, να ρωτήσουμε τα παιδιά μας πώς νιώθουν με όλο αυτό που συμβαίνει, να χαμογελάσουμε στον συνάδελφο και ας μη φανεί καθαρά το χαμόγελο μέσα από την μάσκα, θα φανεί στα μάτια μας. Να έχουμε τον νου μας στο διπλανό σπίτι που ενδεχομένως ο άνεργος σύζυγος φωνάζει πιο συχνά στην γειτόνισσα ή στα παιδιά του.

Δεν γνωρίζω σε τι μέγεθος όλα αυτά θα αλλάξουν κάτι. Έχω όμως την βεβαιότητα πως εάν όλοι αρχίσουμε ξανά να «εργαζόμαστε», η κοινωνία θα αρχίσει πάλι να πάλλεται και μαζί με την κοινωνία οι καρδιές και μαζί με τις καρδιές τα πνευμόνια. Με δυνατά πνευμόνια και καρδιές θα οχυρωθούν και οι πέντε αισθήσεις και πιστέψτε με ο δρόμος για τον ανθρώπινο οργανισμό, θα γίνει αρκετά δύσβατος για τον ιό Covid-19.

**“Όλοι έχουμε ένα ανυποψίαστο απόθεμα δύναμης μέσα μας που προκύπτει όταν η ζωή μάς δοκιμάζει»,
(Χ.Μπουκιάι)”**

Η Φθινοπωρινή Ισημερία

Ως Ισημερία ορίζεται το φαινόμενο κατά το οποίο η κλίση του άξονα της Γης ευθυγραμμίζεται, παράλληλα και σε ορθή γωνία, με την τροχιά γύρω από τον Ήλιο. Έτσι, η ακτινοβολία προσπίπτει κάθετα στον πλανήτη μας. Αποτέλεσμα αυτού, η νύχτα και η ημέρα να έχουν περίπου ίση διάρκεια, με το φως να υπερισχύει για κάποια λεπτά.

Το φαινόμενο της ισημερία εμφανίζεται δύο φορές μέσα σε ένα έτος. Η Εαρινή Ισημερία πραγματοποιείται στις 20 ή 21 Μαρτίου και η Φθινοπωρινή στις 22 ή 23 Σεπτεμβρίου.

Με τη Φθινοπωρινή Ισημερία σηματοδοτείται η έναρξη του φθινοπώρου και με την Εαρινή Ισημερία αρχίζει επίσημα η άνοιξη, πάντα για το βόρειο ημισφαίριο στο οποίο ανήκει και η Ελλάδα. Στο νότιο ημισφαίριο βλέπουμε την ανάποδη αντιστοιχία.

Ετυμολογικά ο όρος προέρχεται από τις ελληνικές λέξεις ίσος και ημέρα. Στο εξωτερικό χρησιμοποιείται η λέξη Equinox, η οποία προέρχεται από το λατινικό aequus (ίσος) και nox (νύχτα).

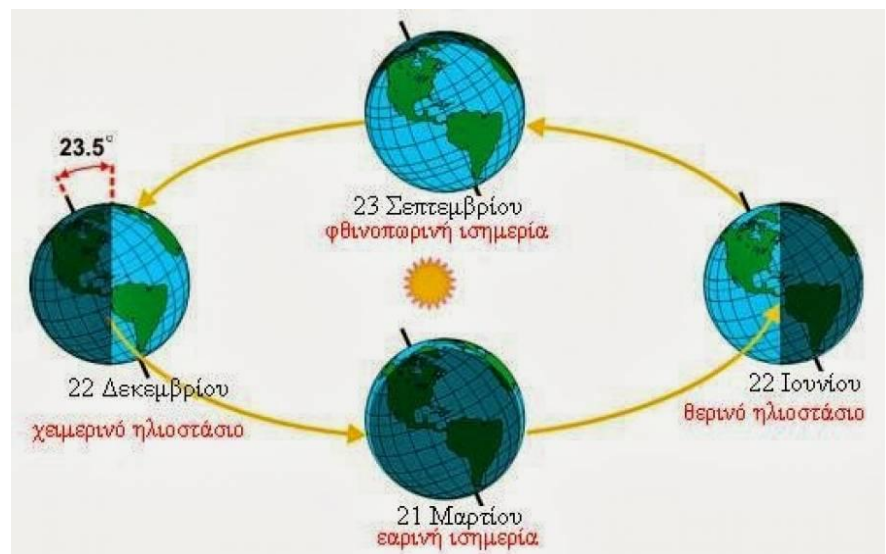
Μετά την Φθινοπωρινή Ισημερία, η ημέρα μικραίνει και η νύχτα μεγαλώνει, μέχρις ότου η νύχτα να φθάσει στο αποκορύφωμά της στο Χειμερινό Ηλιοστάσιο, στις 20 ή 21 Δεκέμβρη.

Στη συνέχεια η μέρα θα μεγαλώνει συνεχώς σε διάρκεια, έως το Θερινό Ηλιοστάσιο, στις 20 ή 21 Ιουνίου.

Αυτή η διαρκής εναλλαγή της διάρκειας της μέρας με τη νύχτα, έχει αποδοθεί συμβολικά, από διάφορους λαούς ήδη από τα αρχαία χρόνια, ως μια μάχη φωτός - σκότους. Ως εκ τούτου, η Ισημερία είναι μια ημέρα ισορροπίας. Μια χρονική στιγμή όπου μπορούμε να αναλογιστούμε τη δυαδικότητα μέσα σας, χωρίς αντιμαχίες.

απουσία της κόρης της, με αποτέλεσμα την ύπαρξη κακοκαιρίας.

Οι νεοπαγανιστές, ακολουθώντας την Κέλτικη παράδοση, γιορτάζουν το Mabon για να ευχαριστήσουν τη Γη και τη Θεά για την καλή σοδειά που είχαν και για να λάβουν την ευλογία τους για τον χειμώνα που ακολουθεί. Συμβολικά και κυριολεκτικά η Φθινοπωρινή Ισημερία συνδέεται με την συγκομιδή. Είναι η στιγμή συλλογής των καρπών των κόπων μας των προηγούμενων

Στην αρχαία Ελλάδα, η Φθινοπωρινή Ισημερία ήταν η μέρα που ολοκληρώνονταν τα Ελευσίνια μυστήρια, από τα πιο σημαντικά και γνωστά της εποχής. Στην μυθολογία επίσης, η ημέρα αυτή συμβολίζει την κάθοδο της Περσεφόνης στον κάτω κόσμο για να περάσει έξι μήνες με τον Άδη. Κατά τη διάρκεια αυτή, η μητέρα της Θεά Δήμητρα θρηνεί για την

μητών. Είναι η περίοδος που αφαιρούμε ό,τι δεν μας είναι χρήσιμο, όπως τα φύλλα προσωρινά πέφτουν από τα δέντρα. Είναι μια περίοδος μεταμόρφωσης λόγω της απομάκρυνσης και ευλογίας λόγω της αφθονίας. Ταυτόχρονα, είναι μια τέλεια περίοδος περισυλλογής για την έναρξη νέων πράγματος, αφού το παλιό έφτασε στο τέλος του. Εδώ κάνουμε

χώρο για τα πράγματα που θα φέρει ο νέος χρόνος. Ταυτόχρονα, η προετοιμασία για το χειμώνα θα μας φέρει σε μια Κατάσταση εσωστρέφειας, λόγω του κρύου που θα ακολουθήσει, με απόρροια την περισυλλογή και την ενδοσκόπηση. Σίγουρα κάποιοι συμβολισμοί έχουν αλλάξει στην εποχή μας.

Μπορεί με το νέο τρόπο ζωής να μην είμαστε στα χωράφια για συγκομιδή ή πλέον να μη φοβόμαστε το κρύο. Στον Τεκτονισμό όμως λειτουργούμε με γνώμονα το συμβολισμό. Ως εκ τούτου, μπορούμε να μεταφέρουμε τις εικόνες αυτές στο σήμερα και να μετατραπεί η Φθινοπωρινή Ισημερία ως η τέλεια ευκαι-

ρία για το σχεδιασμό της νέας μας χρονιάς, για αν αναλογιστούμε τι κάναμε ή δεν κάναμε σωστά την προηγούμενη χρονιά και για να ορίσουμε το νέο μας μονοπάτι.

Ας είναι η Φθινοπωρινή Ισημερία ένα εφελτήριο για ισορροπία και κατανόηση.

Και το φως θα επιστρέψει...

2
0
2
1

Tο φθινόπωρο αρχίζει και τυπικά την Παρασκευή 22 Σεπτεμβρίου στις 23:02 ώρα Ελλάδος.

Η φθινοπωρινή ισημερία θα συμβεί εκείνη την στιγμή για το βόρειο ημισφαίριο της Γης, όπου και βρίσκεται η Ελλάδα, φέρνοντας επίσημα το φθινόπωρο. Από την άλλη, στο νότιο ημισφαίριο θα αρχίσει η άνοιξη.

Γνώμων & Διαβήτη, Τετραγωνίζοντας τον Κύκλο

καθήκοντος. Με αυτόν λαξεύεται ο Ακατέργαστος Λίθος και γίνεται Κυβικός και -ως γνωστόν- οι λίθοι για να εφαρμοστούν μεταξύ τους πρέπει αναγκαστικά να είναι ορθογώνιοι. Από εσωτερική άποψη, ο γνώμονας είναι το σύμβολο του Παθητικού Στοιχείου ή της θηλυκής Δυνάμεως του Σύμπαντος κι αυτό επειδή ο γνώμονας δεν μπορεί να κινηθεί αφ' εαυτού του, αλλά χρειάζεται εξωτερικό αναγκαστικό αίτιο για να τον μετακινήσει. Ο Γνώμων του Τεκτονισμού έχει ίσα τα δύο σκέλη και σχηματίζει γωνία 90° ,

αλλά το κόσμημα που φορά στο στήθος του ο Σεβάσμιος έχει το δεξιό σκέλος μακρύτερο του αριστερού και κρεμάται από την κορυφή της ορθής γωνίας, κατ' απομίμηση του ανισοσκελούς ορθογώνιου τριγώνου των Πυθαγορείων, όπου φανερώνεται η υπεροχή του ενεργητικού στοιχείου (δεξιό πλευρό) επί του παθητικού (αριστερό). Σε συμβολικό επίπεδο ο γνώμονας είναι το σύμβολο της ευσυνειδησίας, η οποία ρυθμίζει και κατευθύνει τις ανθρώπινες πράξεις σύμφωνα με το Νόμο της ορθογωνιότητας, δηλαδή συμφώνως με το δίκαιο και τον ανθρωπισμό.

ΓΝΩΜΩΝ

Το αρχαιότερο όργανο μέτρησης και ίσως το μοναδικό όργανο πριν από τον 3ο αι. π.χ., είναι ο γνώμονας, ένας στύλος στηριζόμενος κατακόρυφα σε οριζόντιο έδαφος. Ο γνώμονας συναντάται και στην αρχαιότητα και για καθαρά τοπογραφικές εφαρμογές, όπως η μέτρηση του ύψους ή της απόστασης με τη βοήθεια ράβδου ή με γνώμονα άλλης μορφής σχήματος Γ, σχήματος Τ, σχήματος ορθογώνιου τριγώνου, ή σχήματος σταυρού. Στις μορφές Τ, Γ ή τριγώνου, εκτός από την μέ-

τρηση υψών και απόστάσεων, χρησιμοποιήθηκε για την χάραξη ορθών γωνιών στο έδαφος, αλλά και ως όργανο χωροστάθμησης σε συνδυασμό με το νήμα της στάθμης.

Επειδή ή «Ορθή Γωνία» είναι ή βάση κάθε οικοδομής γι' αυτό και ο γνώμονας αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα σύμβολα του Τεκτονισμού. Είναι διακριτικό έμβλημα του Σεβασμίου, καθώς συμβολίζει τη Σοφία και σε κάθε Στοά βρίσκεται επί του Βωμού, ως ένα από τα «Μεγάλα Φώτα» του Ναού. Ο γνώμονας είναι πρωτίστως έμβλημα Ηθικής και οι δύο βραχίονές του είναι σύμβολα του δικαίου και του

ΙΑΒΗΤΗΣ

Ο διαβήτη είναι το βασικότερο γεωμετρικό όργανο μετά τον κανόνα για την χάραξη σχημάτων ή για μετρήσεις. Ο διαβήτη είναι ένα γεωμετρικό όργανο που μας βοηθάει να χαράξουμε περιφέρειες κύκλου πάνω σε επίπεδες επιφάνειες και να συγκρίνουμε μεταξύ τους μικρά διαστήματα.

Το γνωστό αρχιτεκτονικό εργαλείο με το οποίο χαράζουμε κύκλους και μετράμε αποστάσεις είναι ένα βασικό τεκτονικό σύμβολο με σπουδαιότερες ερμηνείες. Κατά την παράδοση ο εφευρέτης του διαβήτη είναι ο ανιψιός του Δαίδαλου ο Κίρκινος. Το όνομα του μάλιστα φέρει ένας αστερισμός που έχει σχήμα διαβήτη και είναι ορατός από το νότιο ημισφαίριο. Στην πραγματικότητα πάντως ο διαβήτη (διαβαίνω: στέκομαι όρθιος με ανοικτά πόδια), θεωρείται επινόηση του Θεόδωρου από τη Σάμο, ενώ ο Θέων ο Αλεξανδρεύς ονομάζει το ίδιο όργανο αλφάριον και μετέπειτα αλφάδιον.

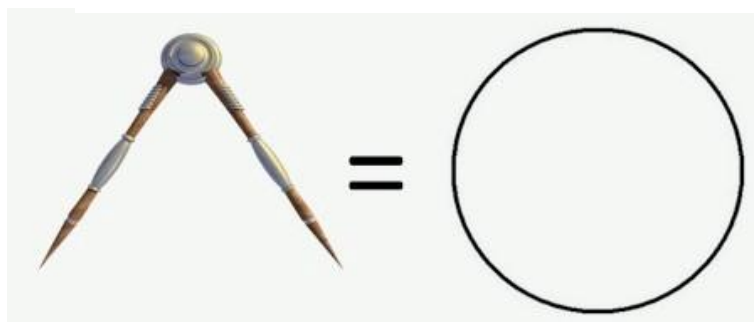
Ο διαβήτη κινείται μόνος του θεωρείται ότι εκπροσωπεί την ενεργητική αρσενική δύναμη του Σύμπαντος. Στα Αρχαία Μυστήρια εκπροσωπείτο από το Φαλλό. Είναι φανερό ότι ο Θεός ως Δημιουργός του Σύμπαντος συμβολίζεται λίαν ευστόχως από τον Διαβήτη, ο οποίος, πέραν των άλλων, κρυπτογραφεί και το Ζωοποιόν Πνεύμα, το οποίο «πνέει όπου θέλει».

Είναι σύμβολο του απείρου αφού είναι το μοναδικό μέσω χάραξης κύκλων, οι οποίοι δεν έχουν αρχή και τέλος. Είναι σύμβολο του πνεύματος, της ψυχής και της λειτουργικής ενέργειας ως ενεργητικό στοιχείο – κίνηση. Ακόμη θεωρείται ηλιακό έμβλημα που εικονίζει την άπειρη περιφέρεια του σύμπαντος αλλά και το σημείο από το οποίο κινεί κάθε εκδήλωση (κέντρο). Κατ' επέκταση με τον διαβήτη παριστάνονται το απόλυτο και το σχετικό. Ακόμη μπορούμε να δούμε τον διαβήτη σαν σύμβολο αγάπης που περικλείει όλους τους ανθρώπους σε έναν κύκλο αδερφών.

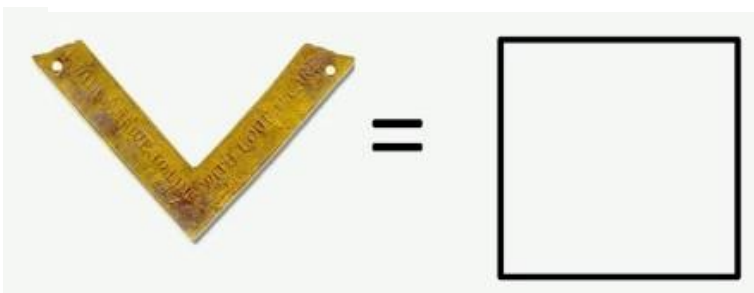
Συνδυαστικά, ο γνώμονας μαζί με τον διαβήτη είναι δύο από τα τρία μεγάλα φώτα του τεκτονισμού. Στην αρχή η διάταξη τους υποδηλώνει την κυριαρχία της ύλης πάνω στο πνεύμα, ενώ στην πορεία θα μεταβληθεί.

Τα τετράγωνα και τα κυκλικά σχήματα που σχηματίζουν σχετίζονται με το 47ο πρόβλημα του Ευκλείδη «**Τετραγωνισμός του Κύκλου**», το οποίο – από μια έννοια- είναι και ο πρωταρχικός στόχος της μασονικής τέχνης.

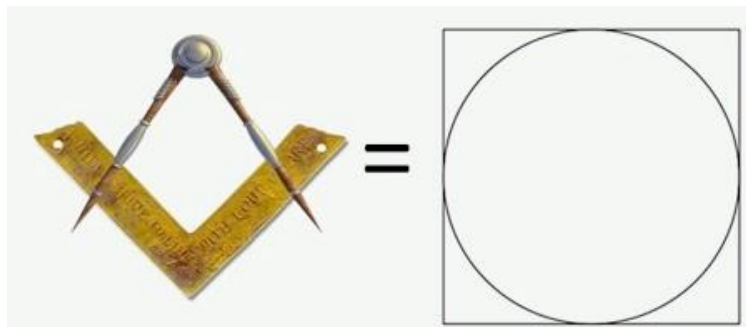
Ο Διαβήτη σχεδιάζει ένα κυκλικό σχήμα:

Ο Γνώμονας σχεδιάζει ένα τετράγωνο σχήμα:

Όταν τοποθετούνται μαζί, όπως στο λογότυπο των Ελευθεροτεκτόνων, ο Διαβήτη και ο Γνώμονας «**Τετραγωνίζουν τον Κύκλο**»!

Τεκτονικά Συστήματα Χρονολόγησης

Είναι γνωστό πως οι Τέκτονες χρησιμοποιούσαν σε ορισμένες περιπτώσεις δικά τους εναλλακτικά συστήματα χρονολόγησης. Αυτά, που είναι γενικότερα γνωστά ως Τεκτονικά Συστήματα Χρονολόγησης (Masonic Dating Systems) δεν περικλείουν κάποιο ιδιαίτερο απόκρυφο μυστικό.

Ήταν και είναι γνωστά στους ειδικούς επιστήμονες και υιοθετήθηκαν από τους σκαπανείς της αδελφότητας προφανώς σε ανάμνηση κάποιων χαρακτηριστικών περιστατικών που σχετίζονται με θεμελιώδεις μύθους της αδελφότητας.

Τα κυριότερα από αυτά είναι:

- **Anno Domini:** Έτος Κυρίου, η κοινή χρονολόγηση που ξεκινά από την γέννηση του Ιησού Χριστού.

- **Anno Lucis:** Έτος Φωτός και προκύπτει αν προσθέσουμε 4000 χρόνια στην τρέχουσα χρονολογία. Η αλλαγή του Έτους γίνεται τον Μάρτιο.

- **Anno Mundi:** Έτος Κόσμου. Ακολουθεί την Εβραϊκή χρονολόγηση και σύμφωνα με αυτό το ημερολόγιο ο Κόσμος δημιουργήθηκε το 3760 π.Χ.. Προσοχή, η αλλαγή αυτού του έτους γίνεται τον Σεπτέμβριο και όχι τον Δεκέμβριο.

- **Anno Inventionis:** Έτος της Ανακάλυψης (τ.χ.+530),

- **Anno Depositionis:** Έτος Εναπόθεσης (τ.χ. + 1000)

- **Anno Benefacionis:** Έτος Ευλογίας (τ.χ.+1913)

- **Anno Ordinis:** Έτος Τάγματος (τ.χ. - 1118)

- **Anno Renascent:** Έτος Αναβίωσης (τ.χ.-1686).

